

ραϊόν! Τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶτ' ἰδὲ σὰς φέρω τὰ δύο καὶ ἡμισυ φράγκα σὰς.

Καὶ ἀπεσύρθη.

Ἦτο Τετάρτη. Τὰς δύο ἐπομένους ἡμέρας ὁ υἱὸς μου ἐστρέφετο περὶ ἐμὲ ὡσεὶ θέλων νὰ μοῦ ζητήσῃ τι ἀλλὰ μὴ τολμῶν. Βεβαίως ἂν μοῦ ἐζήτηι ὀγδοήκοντα λεπτὰ δὲν θὰ ἤρνούμην, ἀλλ' ὁ Ἰούλιος δὲν ἐννοοῦσε τοῦτο. Ἦθελε ν' ἀγοράσῃ τὸ καπέλο μὲ χρῆματὰ καθαρῶς ἰδικά του, καὶ ἰδοὺ τί ἐπενόησεν.

Ὅσάκις κανὲν δόντι του ἐκινεῖτο τοῦ ἔδωκα ἓνα φράγκον διὰ νὰ σταθῇ νὰ τοῦ τὸ ἐκβάλω. Σημείωσε ὅτι τὰ δευτέρω δόντια τότε μόνον φυτρῶνουν καλῶς ὅταν τὰ πρῶτ' ἐκρίζωθουν ἐγκαίρως. Πολλάκις ἤδη τὸ μικρὸν τοῦτο δρᾶμα τοῦ δοντιοῦ παρεστάθη μεταξύ τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐμοῦ. Ἐπρεπε νὰ ἔχωμεν καὶ οἱ δύο γενναιότητα. Ἐγὼ κατώρθωνα νὰ φαίνομαι γενναῖος, ἀλλ' ὁ Ἰούλιος, μολονότι ἀντημείβετο, ἐφοβεῖτο τρομερά.

Ἐξεπλάγην λοιπὸν μεγάλως ὅταν τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου πλησιάζας με μοῦ εἶπε·

— Πατερᾶκη, κουνιέται ἓνα δόντι μου· πρέπει νὰ μοῦ τὸ βγάλῃς ἀμέσως.

Ἦθέλησα νὰ βεβαιωθῶ περὶ τοῦ πράγματος. Τὸ δόντι τὸ ὁποῖον μοῦ ἐδείκνυε μόλις ἐκινεῖτο ὑπὸ τὸν δάκτυλόν μου.

— Δὲν εἶνε ἀκόμη ἀνάγκη, εἶπον· ἄς περιμείνωμεν!

— Ὅχι, ἀνέκραξε ζωνηρῶς τὸ παιδίον μὲ ἦθος ἀποφασιστικόν, ὅχι· τώρα αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω γενναιότητα· νὰ μοῦ τὸ βγάλετε τώρα! Ἐστερώτερα θὰ φοβοῦμαι. Τὸ δόντι μου κουνιέται, πατερᾶκη μου, σὰς κἀμνω ὄρκον κουνιέται πολὺ. Σὰς παρακαλῶ... βγάλτε το... γρήγορα... γρήγορα...

Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ γόνατά μου, μὲ παρεκάλει, μὲ ἐχάιδευεν, ἐλάμβανε τὴν χεῖρά μου καὶ τὴν ἔβανεν ὁ ἴδιος μεταξύ τῶν μικρῶν ῥοδοχρόων σιαγόνων του. Τέλος, τόσον παρεκάλεσε καὶ ἐπέμενεν ὥστε ἐνέδωκα.

Τὸ δόντι ἀπεσπᾶσθη.

Ὁ μικρὸς οὔτε ἐδίστασεν, οὔτε ἐκράυγασε.

Μόνον τὸ πρόσωπόν του ὠχρίασεν, ἔκαμε ταχὺν μορφασμὸν ὡς ἐκ τοῦ πόνου, νομίζω δὲ ὅτι τὸν ἀκούω ἀκόμη ψιθυρίζοντα·

— Εἶνε διὰ τὴν Βαλεντίνην!

— Τί λέγεις; τὸν ἠρώτησα ἐκπληκτος.

— Τίποτε, πατέρα, ... τίποτε... Δόσατέ μου, σὰς παρακαλῶ, τὸ φράγκον μου!...

Καὶ τὸ ἠρωτικὸν παιδίον μοῦ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

Πόσον θὰ τὸν ἐναγκαλιζόμην, φίλε μου, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἂν ἐμάντευα τὸ μυστικόν του! Ἀλλὰ τὸ ἔμαθον ἀργότερα ἀπὸ τὴν σύζυγόν μου, ἡ ὁποία πάλιν τὸ ἐπληροφορήθη ἀπὸ τὴν μοδίστραν. Καὶ ὅμως τὴν ἐπαύριον ἔθαυμά-

ζαμεν χωρὶς συγκίνησιν τὸ ὠραῖον καπέλον τῆς μίς Ροζαλίας.

Ἐν τούτοις ἡ Βαλεντίνη ἦτο περιχαρὴς καὶ εὐγνώμων.

Καὶ ὁ Ἰούλιος!... Πότον ἔχαιρε καὶ ὑπερφανεύετο!...

Ἡ εὐτυχία τῆς μικρᾶς φίλης του δὲν ἦτο ἰδικόν του ἔργον; Δὲν τὴν ἐπλήρωσε μὲ τὸ αἷμά του;

Καὶ θ' ἀρνηθῆς τώρα, φίλε μου, ὅτι αὐτὰ τὰ δύο παιδιὰ δὲν ἦσαν προσωρισμένα τὸ ἐν διὰ τὸ ἄλλο; Ὅα εἶπῆς ὅτι δὲν ἦτον ἤδη ἔρως;

**

Καὶ ὁ ἀγαθὸς Βενοᾶ ἐσιώπησεν, ὑψώσας δὲ πρὸς με τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἐφαίνετο περιμεινῶν τὴν ἀπάντησίν μου.

— Καὶ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας;... εἶπον, μετὰ ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα.

Ἐντὶ πάσης ἀπαντήσεως ὁ Βενοᾶ μοι ἔνευσε νὰ τὸν ἀκολουθήσω εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, καὶ μὲ πονηρὸν ἦθος ἀπεκάλυψε τὴν προῖκα τῆς δεσποινίδος Βλανσέ!

Ἄνωθεν τῶν πλουσίων δώρων τοῦ μελλονύμφου εὐρίσκετο μικρὸν κιβώτιον.

— Ἄνοιξέ το ὁ ἴδιος, μοῦ εἶπεν ὁ Βενοᾶ.

Ἐντὸς τοῦ κιβωτίου ὑπῆρχε πιλίδιον κούκλας, καὶ ἐν δακτυλίδιον, τοῦ ὁποίου ἡ σφενδόνη ἐφαίνετο ἐν πρώτοις ὅτι ἦτο μικρὸν ὀπάλλιον ὀλίγω ἀμαυρόν.

— Εἶνε τὸ δόντι, εἶπεν ὁ Βενοᾶ... καὶ τὸ ὠραῖον καπέλον τῆς μίς Ροζαλίας.

Εἶτα δεικνύων μοι διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν δεσποινίδα Βλανσέ, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἤρχετο ἐπίσης ὠραία ἐν τῇ νυμφικῇ αὐτῆς στολῇ ὅσον καὶ ἐν τῇ προῖκῇ ἀτμηλήτῳ:

— Ἰδοὺ ἡ Βαλεντίνη, προσέθηκε.

Τέλος, λαβὼν τὴν κεφαλὴν μου μεταξύ τῶν δύο χειρῶν του διὰ νὰ μὲ στρέψῃ πρὸς τὸ παράθυρον, μοῦ ἐδείξεν ἓνα δόκιμον τοῦ ναυτικοῦ ἐρχόμενον ἐν σπουδῇ εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἰδοὺ καὶ ὁ υἱὸς μου, εἶπεν, ἰδοὺ ὁ Ἰούλιος!

— Βενοᾶ, εἶπον καὶ ἐγὼ, ἔχεις δίκαιον! Αὐτὸ τὸ ὀδόντι εἶνε πολὺτιμον φυλακτήριον... θὰ φέρῃ πρὸς αὐτοὺς εὐτυχίαν!

Ch. Deslys.

Ἡ ἠθικὴ ἀναδρῖα καταδεικνύεται καὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ. Ἦδη ὅτε τὰ πλήθη ἀσκοῦσι πολιτικὴν ἐξουσίαν, τάσις γενικὴ ὑπάρχει πρὸς περιποίησιν αὐτῶν καὶ κολακίαν ὁμιλοῦσι πρὸς αὐτὰ διὰ λέγων γλυκέων. Προτιμῶσι νὰ φανῶσιν ἄνευ ἀρχῶν μᾶλλον παρά ἀντιδημοτικῇ! Τοῦτο δὲ διότι εἶνε εὐκολώτερον διὰ τινος νὰ κῦπτωσι καὶ κολακῶσι, παρά νὰ φανῶσι μεγάλοι, ἀποφασιστικοὶ καὶ μεγαλόψυχοι. (Σμᾶίλς).